

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0266/2012

2.8.2012

RAPORT

referitor la presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri: monitorizarea raportului Comisiei TDIP a Parlamentului European (2012/2033(INI))

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Raportoare: Hélène Flautre

Raportoare pentru aviz (*): Sarah Ludford, Comisia pentru afaceri externe,

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

PR_INI

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI EXTERNE	22
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	30

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri: monitorizarea raportului Comisiei TDIP a Parlamentului European

(2012/2033(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special articolele 2, 3, 4, 6, 7 și 21,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 1, 2, 3, 4, 18 și 19,
- având în vedere Convenția Europeană a Drepturilor Omului și protocoalele adiționale ale acesteia,
- având în vedere instrumentele relevante ale ONU în domeniul drepturilor omului, în special Pactul internațional privind drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, Convenția împotriva formelor de tratament sau pedepselor crude, inumane sau degradante din 10 decembrie 1984 și protocoalele relevante din aceasta, precum și Convenția internațională pentru protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate din 20 decembrie 2006,
- având în vedere articolul 5 din Tratatul Atlanticului de Nord din 1949,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului din 27 iunie 2005 privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante¹,
- având în vedere „Programul de la Stockholm, O Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora”² și comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor din 20 aprilie 2010 intitulată „Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție pentru cetățenii Europei: plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm” (COM(2010)0171),
- având în vedere orientările politicii UE față de țările terțe în ceea ce privește tortura și alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante, adoptate în 2001 și revizuite în 2008, precum și orientările UE privind pedeapsa cu moartea,
- având în vedere Declarația de la Bruxelles, din 1 octombrie 2010, adoptată la cea de a șasea Conferință a comisiilor parlamentare pentru supravegherea serviciilor de informații

¹ JO L 200, 30.7.2005, p. 1

² JO C 115, 4.5.2010, p.1.

și de securitate ale statelor membre ale Uniunii Europene,

- având în vedere studiul comun al ONU privind practicile mondiale legate de detenția secretă în contextul luptei împotriva terorismului, redactat de Martin Scheinin, raportorul special al ONU privind promovarea și protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în cadrul luptei împotriva terorismului; Manfred Nowak, raportorul special privind tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante; grupul de lucru privind detenția arbitrară, reprezentat de vicepreședintele său, Shaheen Sardar Ali; și grupul de lucru privind disparițiile forțate sau involuntare, reprezentat de președintele său, Jeremy Sarkin¹,
- având în vedere raportul Consiliului ONU pentru Drepturile Omului realizat de raportorul special privind tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, axat pe comisii de anchetă, specializate pe tipuri sau practici de tortură sau alte forme de maltratare²,
- având în vedere raportul realizat de raportorul special pentru promovarea și protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în contextul combaterii terorismului, Martin Scheinin, intitulat „Culegere de bune practici privind cadrele legale și instituționale și măsurile care asigură respectarea drepturilor omului de către agențiile de informații în contextul combaterii terorismului, inclusiv privind supravegherea lor³”,
- având în vedere contribuțiile Consiliului Europei, în special activitatea fostului comisar pentru drepturile omului, Thomas Hammarberg, și ale Comitetului european pentru prevenirea torturii (CPT), precum și rezoluțiile relevante ale Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, în special cele intitulate „Presupuse detenții secrete și transferuri interstatale ilegale de deținuți, care implică statele membre ale Consiliului Europei”⁴ și „Detenții secrete și transferuri ilegale de deținuți care implică statele membre ale Consiliului Europei: al doilea raport”⁵ și raportul Comisiei pentru afaceri juridice și drepturile omului a Adunării Parlamentare, intitulat „Abuz privind secretul de stat și securitatea națională: obstacole în calea controlului parlamentar și judiciar privind încălcarea drepturilor omului”⁶,
- având în vedere solicitările Curții Europene a Drepturilor Omului Al-Nashiri c. Polonia și Abu Zubaydah c. Lituania și Abu Zubaydah c. Polonia și el-Masri c. fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, care a fost audiat de Marea Cameră la 16 mai 2012,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor – Programul de la Stockholm⁷,

¹ A/HRC/13/42, 19.02.10.

² A/HRC/19/61, 18.01.12.

³ A/HRC/14/46, 17.5.2010.

⁴ Rezoluția 1507 (2006).

⁵ Rezoluția 1562 (2007).

⁶ Doc.12714, 16.9.2011.

⁷ JO C 285E, 21.10.2010, p. 12.

- având în vedere rezoluțiile sale din 14 februarie 2007¹ și din 19 februarie 2009² privind presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri,
- având în vedere rezoluțiile sale în legătură cu Guantánamo, în special cele din 9 iunie 2011 privind Guantánamo: hotărâre iminentă privind pedeapsa cu moartea³, din 4 februarie 2009 privind întoarcerea și reintegrarea deținuților aflați în centrul de detenție de la Guantánamo⁴ și din 13 iunie 2006 privind situația prizonierilor de la Guantánamo⁵, și recomandarea sa către Consiliu din 10 martie 2004 privind dreptul deținuților de la Guantánamo la un proces echitabil⁶,
- având în vedere rezoluția sa din 15 decembrie 2010 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2009) – punerea efectivă în aplicare după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona⁷,
- având în vedere rezoluția sa din 14 decembrie 2011 referitoare la politica UE de combatere a terorismului: principala realizare și provocări viitoare⁸,
- având în vedere discursul susținut de către dl Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei Europene, la Strasbourg la 17 septembrie 2008⁹,
- având în vedere declarațiile Comisiei cu privire la necesitatea ca statele membre în cauză să realizeze investigații în legătură cu acuzațiile de implicare în programele de predări și de detenție secretă ale CIA, și la documentele comunicate raportorului de către Comisie, inclusiv patru scrisori trimise Poloniei, patru României și două Lituaniei între 2007 și 2010,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European din 15 octombrie 2003 privind articolul 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană: Respectarea și promovarea valorilor pe care se întemeiază Uniunea (COM(2003)0606),
- având în vedere scrisoarea din 29 noiembrie 2005 adresată de președinția UE Secretarului de stat american, Condoleezza Rice, solicitând orice „clarificare pe care SUA o pot furniza cu privire la aceste rapoarte [privind presupusa detenție sau presupusul transport al teroriștilor suspecți în sau prin unele state membre ale UE] în speranța că acest fapt va liniști preocupările parlamentare și publice”,
- având în vedere cea de a 2748/2749-a reuniune a Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din 15 septembrie 2006, de dezbatere a subiectului „Lupta împotriva terorismului

¹ JO C 287E, 29.11.2009, p. 309.

² JO C 76E, 25.3.2010, p.51.

³ Texte adoptate, P7_TA(2011)0271.

⁴ JO C 67E, 18.3.2010, p.91.

⁵ JO C 300 E, 9.12.2006, p.136

⁶ JO C 102E, 28.4.2004, p.521.

⁷ JO C 169 E, 15.6.2012, p.49.

⁸ Texte adoptate, P7_TA(2011)0577.

⁹ DISCURS/08/716, ‘Une politique visant à assurer l’effectivité des droits fondamentaux sur le terrain’.

- centre secrete de detenție”,
- având în vedere declarația UE din 7 martie 2011 la cea de a 16-a sesiune a Consiliului pentru Drepturile Omului cu privire la studiul comun al ONU în legătură cu detenția secretă, menționat anterior,
- având în vedere articolul intitulat „Contraterorism și drepturile omului”, semnat de Villy Sovndal, Gilles de Kerchove și Ben Emmerson, publicat în numărul din 19 martie 2012 a „*European Voice*”,
- având în vedere răspunsul secretarului de stat american, Condoleezza Rice, din 5 decembrie 2005 la scrisoarea Președinției UE din 29 noiembrie 2005, afirmând că „[...]predările reprezintă un instrument vital de combatere a terorismului. Utilizarea acestuia nu este singulară pentru Statele Unite sau pentru actuala administrație”, negând acuzațiile de implicare directă a Statelor Unite în tortură și accentuând că „scopul” predărilor nu îl constituia torturarea persoanei predate, precum și declarațiile secretarului de stat american, Condoleezza Rice, în care confirmă că „noi [Statele Unite] respectăm suveranitatea partenerilor noștri”¹
- având în vedere confirmarea fostului președinte al SUA, George W. Bush, în discursul său din Camera de Est a Casei Albe din 6 septembrie 2006, cu privire la existența unui program de predări și detenții secrete condus de CIA, inclusiv a unor operațiuni peste ocean,
- având în vedere memoriile lui George W. Bush, publicate la 9 noiembrie 2010,
- având în vedere versiunea neclasificată, lansată în august 2009, a raportului inspectorului general al CIA, John Helgerson, din 2004, privind operațiunile de interogare ale CIA din perioada Bush,
- având în vedere raportul Comitetului Internațional al Crucii Roșii din 2007 privind tratamentul a 14 deținuți foarte importanți aflați în custodia CIA, care a fost pus la dispoziția publicului în 2009,
- având în vedere diversele inițiative naționale privind implicarea statelor membre în programul de predare și detenție secretă al CIA, inclusiv ancheta în aflată în desfășurare în Danemarca și anchetele anterioare din Suedia, anchetele penale aflate în desfășurare în Polonia și Regatul Unit, procesele penale anterioare din Italia, Germania, Lituania, Portugalia și Spania, ancheta parlamentară a grupului format din toate partidele din Regatul Unit și anchetele parlamentare anterioare din Germania, Lituania, Polonia și România,
- având în vedere ancheta judiciară portugheză care a durat doi ani și care a fost încheiată brusc în 2009,

¹ „Remarks en route to Germany”, (Remarci în drum spre Germania), Conferință de presă, întrebări și răspunsuri cu Condoleezza Rice, Berlin, 5 decembrie 2005 și „Press Availability at the Meeting of the North Atlantic Council” (Conferință de presă cu ocazia reuniunii Consiliului Nordatlantic), Bruxelles, 8 decembrie 2005.

- având în vedere concluziile anchetelor naționale deja desfășurate în unele state membre,
- având în vedere numeroasele rapoarte ale mass-mediei și acte ale jurnalismului de investigație, în special, printre altele, rapoartele ABC News din 2005¹ și 2009², rapoartele Washington Post din 2005³, în lipsa cărora actele de predare și detenție ar fi rămas cu adevărat secrete,
- având în vedere studiile și anchetele desfășurate, precum și rapoartele elaborate de cercetători independenți, de organizații ale societății civile, de organizații neguvernamentale naționale și internaționale încă din anul 2005, în special de Human Rights Watch⁴, Amnesty International și Reprieve,
- având în vedere audierile Comisiei sale pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (LIBE) din 27 martie 2012 și ale Subcomisiei sale pentru drepturile omului din 12 aprilie 2012, vizita delegației LIBE în Lituania între 25 și 27 aprilie 2012, vizita raportorului în Polonia la 16 mai 2012, precum și toate contribuțiile scrise și orale primite de raportor,
- având în vedere cererea comună privind comunicarea informațiilor de zbor, adresată directorului Eurocontrol de către președintele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și de către raportor la 16 aprilie 2012, precum și răspunsul amplu primit din partea Eurocontrol la 26 aprilie 2012,
- având în vedere nota DG IPOL intitulată „The results of the inquiries into the CIA's programme of extraordinary rendition and secret prisons in European states in light of the new legal framework following the Lisbon Treaty” (Rezultatele anchetelor privind programul CIA de predare extraordinară și închisori secrete în statele europene din perspectiva noului cadru juridic instituit prin Tratatul de la Lisabona) (PE 462.456),
- având în vedere articolele 48 și 50 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul

¹ Sources Tell ABC News Top Al Qaeda Figures Held in Secret CIA Prisons (Surse declară pentru ABC News că persoane din conducerea Al Qaeda sunt deținute în secret în închisori ale CIA), ABC News, 5 decembrie 2005.

² Lithuania Hosted Secret CIA Prison To Get "Our Ear" (Lituania a găzduit o închisoare secretă a CIA pentru a ne capta atenția), ABC News, 20 august 2009.

³ „CIA Holds Terror Suspects in Secret Prisons” (CIA deține persoane suspecte de terorism în închisori secrete), 2.11.2005 și „Europeans Probe Secret CIA Flights” (Europeenii verifică zborurile secrete ale CIA), *Washington Post*, 17.11.2005

⁴ Printre altele: Declarația organizației Human Rights Watch privind clădirile SUA pentru detenția secretă din Europa, 6.11.2005; Raportul organizației Amnesty International Europe, intitulat „Open secret: Mounting evidence of Europe’s complicity in rendition and secret detention” (Secret deschis: numeroase probe ale complicității Europei în predarea și detenția secretă), 15.11.2010; Raportul organizației Reprieve „Rendition on Record: Using the Right of Access to Information to Unveil the Paths of Illegal Prisoner Transfer Flights” („Predarea înregistrată: utilizarea dreptului de acces la informații pentru a dezvălui traseul zborurilor de transferare a deținuților ilegali), 15.12.2011.

Comisiei pentru afaceri externe (A7-0266/2012),

- A. întrucât Parlamentul European a condamnat programul de predare și detenție secretă al CIA condus de SUA, care implică multiple încălcări ale drepturilor omului, inclusiv detenția ilegală și arbitrară, tortura și alte forme de maltratare, încălcări ale principiului nereturnării, precum și disparițiile forțate; întrucât Comisia sa temporară pentru presupusa folosire a țărilor europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri (denumită în continuare „Comisia temporară”) a documentat utilizarea spațiului aerian european și a teritoriului european de către CIA, iar Parlamentul își reiterează permanent solicitarea de efectuare a unei investigații complete privind colaborarea guvernelor și a agențiilor naționale cu programul CIA;
- B. întrucât Parlamentul European a solicitat în repetate rânduri ca lupta împotriva terorismului să respecte pe deplin demnitatea umană, drepturile omului și libertățile fundamentale, inclusiv în cadrul cooperării internaționale în domeniu, pe baza Convenției europene a drepturilor omului, a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a constituțiilor naționale și a legislațiilor naționale privind drepturile fundamentale și cel mai recent a reiterat această solicitare în raportul său referitor la politica UE de combatere a terorismului în care a precizat, de asemenea, că respectul față de drepturile omului reprezintă o condiție prealabilă pentru asigurarea eficienței politicii;
- C. întrucât Parlamentul European a condamnat în mod repetat și ferm practicile ilegale precum „predările extraordinare”, răpirea, detenția fără proces, dispariția, închisorile secrete și tortura și a solicitat investigații complete privind presupusul grad de implicare a unor state membre în colaborarea cu autoritățile Statelor Unite, în special cu CIA, incluzând implicarea pe teritoriul UE;
- D. întrucât scopul acestei rezoluții este de a „urmări politic lucrările Comisiei temporare și de a monitoriza evoluțiile și, în special, în cazul în care Consiliul și/sau Comisia nu întreprind nicio acțiune relevantă, de a stabili dacă există un risc clar de încălcare gravă a principiilor și valorilor care stau la baza Uniunii Europene, și de a-i recomanda orice rezoluție, în temeiul articolelor 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană, care se poate dovedi necesară în acest context”¹;
- E. întrucât UE este întemeiată pe angajamentul față de democrație, statul de drept, drepturile omului și drepturile fundamentale, respectarea demnității umane și a legislației internaționale, nu numai în ceea ce privește politicile sale interne, ci și pe plan extern; întrucât angajamentul UE față de drepturile omului, consolidat prin intrarea în vigoare a Cartei drepturilor fundamentale a UE și prin procesul de aderare la CEDO, trebuie să se reflecte în toate domeniile politice pentru ca politica UE în materie de drepturile omului să devină eficientă și credibilă;
- F. întrucât un proces adecvat de asumare a răspunderii este esențial pentru a păstra încrederea cetățenilor în instituțiile democratice ale UE, pentru a proteja și a promova în mod eficient drepturile omului în politicile interne și externe ale UE, precum și pentru a asigura politici de securitate legitime și eficiente, bazate pe statul de drept;

¹ Punctul 232 din rezoluția Parlamentului din 14 februarie 2007, menționată mai sus.

- G. întrucât niciun stat membru nu și-a îndeplinit pe deplin obligațiile de a proteja, a menține și a respecta legislația internațională privind drepturile omului și a împiedica încălcările acesteia;
- H. întrucât instrumentele ce reglementează politica externă și de securitate comună a UE (PESC) includ Declarația Universală a Drepturilor Omului, Convenția internațională cu privire la drepturile civile și politice a ONU și cele două protocoale opționale ale sale, Convenția împotriva torturii (CAT) și Protocolul opțional al acesteia, precum și Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului, Carta drepturilor fundamentale a UE și Convenția europeană împotriva torturii și a altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, care, împreună, nu doar dispun interzicerea absolută a torturii, ci și prevăd căi de atac și despăgubiri; întrucât orientările UE cu privire la tortură oferă cadrul pentru eforturile UE „de a preveni și eradică tortura și maltratarea în toate părțile lumii”;
- I. întrucât, pentru a asigura promovarea dreptului internațional și respectarea drepturilor omului, toate acordurile de asociere, comerciale și de cooperare conțin clauze privind drepturile omului, și întrucât UE întreține, de asemenea, dialoguri politice cu țările terțe pe baza orientărilor privind drepturile omului, care includ combaterea pedepsei cu moartea și a torturii; întrucât, în cadrul Instrumentului European pentru Democrație și Drepturile Omului (IEDDO), UE sprijină organizațiile societății civile care luptă împotriva torturii și sprijină reabilitarea victimelor torturii;
- J. întrucât detenția secretă, care este o formă de dispariție forțată, poate fi considerată crimă împotriva umanității în cazul în care este practică pe scară largă și în mod sistematic; întrucât stările de urgență și lupta împotriva terorismului constituie un mediu propice detenției secrete;
- K. întrucât, deși UE și-a demonstrat angajamentul cu privire la evitarea complicității în activitățile de tortură prin Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului¹, modificat cel mai recent în decembrie 2011², care interzice comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante, trebuie depuse în continuare eforturi pentru asigurarea unei acoperiri cuprinzătoare;
- L. întrucât autorizarea, exclusiv pe baza asigurărilor pe cale diplomatică, a extrădării sau a deportării unei persoane într-o țară în care există motive semnificative care să indice faptul că persoana respectivă ar putea fi în pericol de a fi supusă torturii sau maltratării, contravine legislației internaționale, dreptului UE, constituțiilor naționale și legislațiilor statelor membre³ care interzic în mod absolut tortura;
- M. întrucât Consiliul a admis la 15 septembrie 2006 că „existența centrelor secrete de detenție în care deținuții sunt ținuți într-un vid juridic nu este în conformitate cu dreptul

¹ JO L 200, 30.7.2005, p. 1

² JO L 338, 21.12.2011, p. 31

³ Articolul 5 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, articolul 7 din Convenția internațională cu privire la drepturile civile și politice a ONU, articolul 3 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO) și jurisprudența aferentă, precum și articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

internațional umanitar și cu dreptul internațional penal”, însă nu a reușit până acum să recunoască și să condamne implicarea statelor membre în programul CIA, chiar dacă utilizarea spațiului aerian și a teritoriului european de către CIA a fost recunoscută de către autoritățile politice și judiciare ale statelor membre;

- N. întrucât există încălcări persistente ale drepturilor omului ca urmare a programului CIA, după cum a fost evidențiat în special de detenția administrativă în curs în închisoarea de la Guantánamo Bay a lui Abu Zubaydah și a lui Al-Nashiri, cărora li s-a acordat statutul de victime în cadrul anchetei penale poloneze referitoare la închisorile secrete ale CIA;
- O. întrucât investigațiile ONU, ale Consiliului European, ale mass-mediei naționale și internaționale, ale jurnaliștilor de investigație și ale societății civile au dezvăluit noi informații concrete cu privire la amplasamentul centrelor secrete de detenție ale CIA din Europa, la zborurile de predare din spațiul aerian european și la persoanele transportate sau deținute;
- P. întrucât comiterea de acte ilegale pe teritoriul UE a avut loc, probabil, în contextul acordurilor multilaterale sau bilaterale NATO;
- Q. întrucât anchetele naționale și cercetările internaționale au dovedit că membri ai Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (NATO) au convenit să aplice, în cadrul campaniei împotriva terorismului, anumite măsuri care au permis secretizarea traficului aerian și utilizarea teritoriului anumitor state membre ale UE în cadrul programului de predare al CIA, indicând faptul că acest program era cunoscut de statele membre care sunt, de asemenea, membri ai NATO;
- R. întrucât studiul comun al ONU cu privire la practicile mondiale în legătură cu detenția secretă în contextul combaterii terorismului (A/HRC/13/42), realizat de Raportorul special pentru promovarea și protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în lupta împotriva terorismului, de Raportorul special pentru tortură și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, de Grupul de lucru pentru detenția arbitrară și de Grupul de lucru pentru disparițiile forțate sau involuntare a indicat că utilizarea centrelor secrete de detenție pe teritoriul unor state membre ale UE face parte din programul CIA și întrucât s-au trimis statelor membre scrisori de monitorizare în vederea solicitării de informații suplimentare, după cum se detaliază în rapoartele de comunicare a procedurilor speciale, inclusiv cel din 23 februarie 2012¹;
- S. întrucât raportul din 2011 al Consiliului European arată că datele obținute de la agențiile poloneze în 2009 și 2010 „oferă o dovadă certă” cu privire la faptul că șapte aeronave asociate cu CIA au aterizat în Polonia și întrucât informații publicate de mass-media poloneză au relatat acuzațiile aduse fostului șef al serviciului de informații polonez și au dezvăluit posibilele contacte dintre ofițerii serviciilor de informații și guvernul polonez cu privire la utilizarea unui centru de detenție al CIA pe teritoriul său; întrucât, în luna decembrie 2011, jurnaliștii români de investigații au încercat să demonstreze existența unui „loc negru” în Oficiul Registrului Național Român al Informațiilor Secrete de Stat²,

¹ A/HRC/19/44.

² „În interiorul închisorii secrete a CIA din România”, *The Independent*, 9.12.2011

pe baza informațiilor furnizate de foști angajați ai CIA; întrucât existența unui „loc negru” a fost negată de autoritățile române și nu a fost demonstrată de ancheta derulată de Parlamentul român; întrucât foștii dizidenți libieni au început procedurile legale împotriva Regatului Unit pentru implicarea directă a MI6 în propria lor predare sau în cea a membrilor familiilor lor, în detenția secretă și în tortură;

- T. întrucât autoritățile lituaniene s-au străduit să aducă lumină în ceea ce privește implicarea Lituaniei în programul CIA prin intermediul unor anchete parlamentare și judiciare; întrucât ancheta parlamentară a Comisiei pentru securitate națională și apărare din Seimas în ceea ce privește presupusa transportare și izolare a persoanelor deținute de către CIA pe teritoriul lituanian a demonstrat că cinci aeronave asociate CIA au aterizat în Lituania între 2003 și 2005 și că au fost pregătite, la solicitarea CIA, două centre speciale pentru păstrarea deținuților în Lituania (proiectele nr. 1 și 2); întrucât delegația LIBE le mulțumește autorităților lituaniene pentru primirea deputaților în Parlamentul European la Vilnius, în luna aprilie 2012 și pentru faptul că delegația LIBE a primit acces la proiectul nr. 2; întrucât structura clădirilor și a instalațiilor din acestea pare a fi adecvată pentru detenția prizonierilor; întrucât numeroase întrebări legate de operațiunile CIA din Lituania rămân deschise, în ciuda anchetei judiciare efectuate ulterior în 2010 și închisă în luna ianuarie 2011; întrucât autoritățile lituaniene și-au exprimat disponibilitatea de a redeschide ancheta în cazul în care apar informații noi și întrucât Biroul procurorului s-a oferit să pună la dispoziție informații suplimentare privind ancheta penală, ca răspuns la o cerere scrisă adresată de Parlamentul European;
- U. întrucât autoritățile portugheze trebuie să furnizeze precizări cu privire la un număr substanțial de elemente care indică faptul că numeroase zboruri, identificate, printre altele, de Comisia temporară, au servit la efectuarea transferurilor între Bagram, Diego Garcia, închisorile secrete și Guantánamo;
- V. întrucât concluziile investigațiilor și ale instanțelor cu privire la logistica implicată în acoperirea acestor operațiuni ilegale, inclusiv planurile de zbor fictive, aeronavele civile și militare clasificate drept zboruri de stat și utilizarea unor companii aeriene private pentru a efectua predări CIA au dezvăluit și mai mult caracterul sistematic și gradul de implicare europeană în programul CIA; întrucât o analiză a noilor date furnizate de Eurocontrol sprijină în special argumentul că, pentru a ascunde originea și destinația transferurilor de prizonieri, contractorii care efectuau misiunile de predare schimbau avioanele la jumătatea rutei;
- W. întrucât UE a dezvoltat politici de securitate internă și de combatere a terorismului bazate pe cooperarea polițienească și judiciară și pe promovarea schimbului de informații; întrucât aceste politici ar trebui să fie întemeiate pe respectarea drepturilor fundamentale și a statului de drept și pe supravegherea parlamentară eficientă și democratică a serviciilor de informații;
- X. întrucât, potrivit CPT, „tehnicile de interogare aplicate în centrele de detenție supravegheate de CIA au condus, cu siguranță, la încălcări ale interdicției privind tortura

și tratamentul inuman și degradant”¹,

- Y. întrucât relațiile UE-SUA se bazează pe un parteneriat solid și pe cooperarea în multe domenii, pe baza unor valori comune împărtășite ale democrației, ale statului de drept și ale drepturilor fundamentale; întrucât UE și Statele Unite și-au consolidat angajamentul în lupta împotriva terorismului de la atacurile teroriste din 11 septembrie 2001, în special prin Declarația comună privind contracararea terorismului din 3 iunie 2010, dar întrucât este necesar să se asigure respectarea în practică a angajamentelor declarate și să se depășească divergențele dintre politicile UE și ale SUA în lupta împotriva terorismului;
- Z. întrucât, în decembrie 2011, autoritățile SUA au aprobat Legea de autorizare privind apărarea națională (NDAA), care codifică în legislație detenția pe perioade nedeterminate a persoanelor suspecte de a fi implicate în activități teroriste în cadrul SUA și aduc atingere dreptului la un proces echitabil; întrucât sfera de aplicare a NDAA face obiectul unei contestări în justiție;
- AA. întrucât, la 22 ianuarie 2009, președintele Obama a semnat trei decrete prezidențiale de interdicere a torturii în cursul interogatoriilor, de înființare a unui grup operativ interagenții pentru revizuirea sistematică a politicilor și procedurilor privind detenția, precum și de revizuire a tuturor cazurilor și de închidere a centrului din Guantánamo;
- AB. întrucât, cu toate acestea, centrul de detenție din Golful Guantánamo nu a fost încă închis din cauza opoziției puternice exprimate de Congresul SUA; întrucât, pentru a grăbi închiderea acestuia, SUA au solicitat statelor membre ale UE să preia deținuții de la Guantánamo; întrucât Înalțul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și-a exprimat dezamăgirea profundă cu privire la faptul că centrul de detenție din Golful Guantánamo nu a fost închis și la consolidarea unui sistem privind detenția arbitrară;
- AC. întrucât deținuții de la Guantánamo încă sunt judecați de tribunale militare, îndeosebi în urma deciziei din 7 martie 2011 a președintelui SUA de a semna decretul prezidențial care anulează interdicția, dată pe doi ani, cu privire la deschiderea de noi procese militare și a legii din 7 ianuarie 2012 care interzice transferarea deținuților de la Guantánamo în SUA pentru proces,

Generalități

1. reamintește faptul că strategiile de contracarare a terorismului pot fi eficiente numai dacă sunt realizate strict în conformitate cu obligațiile privind drepturile omului, în special dreptul la un proces echitabil;
2. reafirmă faptul că eficiența măsurilor de combatere a terorismului și respectarea drepturilor omului nu se contrazic reciproc, ci sunt obiective complementare care se consolidează unul pe celălalt; subliniază faptul că respectarea drepturilor fundamentale reprezintă o componentă esențială pentru reușita politicilor de combatere a terorismului;
3. insistă asupra caracterului extrem de sensibil al politicilor de combatere a terorismului;

¹ Raportul CPT din 19 mai 2011 privind vizita sa în Lituania în perioada 14-18 iunie 2010.

consideră că numai motivele adevărate legate de securitatea națională pot justifica secretul; reamintește totuși că, în niciun caz, secretul nu prevalează asupra drepturilor fundamentale imprescriptibile și că, prin urmare, argumentele bazate pe secretul de stat nu pot fi niciodată utilizate pentru a limita obligațiile juridice ale statelor de a investiga încălcările grave ale drepturilor omului; consideră că definițiile informațiilor clasificate și a secretului de stat nu ar trebui să fie prea largi și că abuzurile legate de secretele de stat și securitatea națională constituie un obstacol serios în calea controlului democratic;

4. subliniază faptul că persoanele suspectate de terorism nu trebuie să facă obiectul unor proceduri speciale; reamintește faptul că orice persoană trebuie să poată beneficia de toate garanțiile prevăzute de principiul unui proces echitabil, definit la articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului;
5. reafirmă condamnarea practicilor privind predările extraordinare, închisorile secrete și tortura, care sunt interzise în conformitate cu legislația națională și internațională care prevede respectarea drepturilor omului și care încalcă, printre altele, drepturile la libertate, securitate, dreptul la un tratament uman, la libertatea de a nu fi supus torturii, dreptul la nereturnare, la prezumția de nevinovăție, dreptul la un proces echitabil, la consiliere juridică și la protecție egală în temeiul legii;
6. subliniază necesitatea de a prevedea garanții pentru a evita pe viitor orice atingere adusă drepturilor fundamentale în punerea în aplicare a politicilor antiteroriste;
7. consideră că statele membre și-au exprimat disponibilitatea de a respecta dreptul internațional, dar până în prezent nu și-au îndeplinit în mod corespunzător obligația pozitivă pe care o au toate statele membre de a investiga încălcările grave ale drepturilor omului legate de programele CIA și regretă întârzierile în clarificarea deplină a acestei situații pentru a oferi în cel mai scurt timp despăgubiri integrale victimelor, inclusiv prezentarea de scuze și oferirea de compensații, acolo unde este cazul;
8. consideră că dificultățile întâmpinate de către statele membre în realizarea unor anchete au drept rezultat nerespectarea deplină a obligațiilor lor internaționale, ceea ce subminează încrederea reciprocă în protecția drepturilor fundamentale, devenind prin urmare, responsabilitatea întregii UE;
9. reafirmă faptul că angajamentul statelor membre și al UE de a ancheta implicarea europeană în programul CIA este compatibil cu principiul cooperării sincere și loiale, consacrat de articolul 4 alineatul (3) din TUE;

Procesul de asumare a responsabilității în statele membre

10. își exprimă îngrijorarea cu privire la obstacolele întâmpinate de anchetele parlamentare și judiciare naționale privind implicarea unor state membre în programul CIA, documentate în detaliu în raportul din 2011 al Consiliului Europei referitor la abuzul privind secretul de stat și securitatea națională, inclusiv lipsa de transparență, clasificarea documentelor, prevalența intereselor naționale și politice, sferele reduse de acțiune a anchetelor, restricțiile privind drepturile de participare și de apărare efectivă ale victimelor, precum și lipsa tehnicilor riguroase de investigare și a cooperării dintre autoritățile de anchetă din UE; invită statele membre să evite să se bazeze, în anchetele lor penale naționale, pe

temeiuri juridice care permit și conduc la închiderea proceselor penale prin evocarea clauzelor de prescripție și la impunitate, și să respecte principiul dreptului internațional cutumiar care recunoaște faptul că normele de prescripție nu pot și nu ar trebui să fie aplicate în cazurile de încălcare gravă de drepturilor omului;

11. îndeamnă acele state membre care nu și-au îndeplinit obligația pozitivă de a derula anchete independente și eficiente să investigheze încălcările drepturilor omului, ținând seama de toate dovezile noi aduse la lumină; invită îndeosebi statele membre să ancheteze dacă există închisori secrete pe teritoriul lor sau dacă au avut loc operațiuni în cadrul cărora au fost deținute persoane în centre de pe teritoriul lor, în contextul programului CIA;
12. ia act de faptul că ancheta parlamentară derulată în România a concluzionat că nu se poate stabili nicio dovadă care să demonstreze existența unui centru de detenție secretă al CIA pe teritoriul României; invită autoritățile judiciare să deschidă o anchetă independentă cu privire la presupusele locații secrete de detenție ale CIA în România, în special în contextul noilor dovezi ale legăturilor aeriene dintre România și Lituania;
13. încurajează Polonia să își continue ancheta penală aflată în desfășurare privind detenția secretă, însă deplânge lipsa unor comunicări oficiale cu privire la amploarea, derularea și situația de fapt a anchetei; invită autoritățile poloneze să realizeze o anchetă riguroasă, cu transparență adecvată, care să permită participarea efectivă a victimelor și a avocaților acestora;
14. ia act de faptul că anchetele parlamentare și judiciare care au avut loc în Lituania, între 2009 și 2011, nu au fost capabile să demonstreze faptul că în Lituania au fost închiși în secret deținuți; invită autoritățile lituaniene să își onoreze angajamentul de a redeschide ancheta penală privind implicarea Lituaniei în programul CIA în cazul în care sunt dezvăluite noi informații, având în vedere noile dovezi furnizate de datele Eurocontrol, care arată că avionul N787WH, care l-ar fi transportat pe Abu Zubaydah, s-a oprit într-adevăr în Maroc, la 18 februarie 2005, în drum spre România și Lituania; ia act de faptul că analiza datelor Eurocontrol oferă, de asemenea, noi informații privind planurile de zbor care leagă România de Lituania, printr-un schimb de avion la Tirana, în Albania, la 5 octombrie 2005, și Lituania de Afganistan, via Cairo, Egipt, la 26 martie 2006; consideră că este esențial ca domeniul de acțiune al noilor anchete să acopere, pe lângă abuzurile de putere ale funcționarilor publici, posibila detenție și maltratare ilegală a unor persoane pe teritoriul lituanian; încurajează biroul procurorului general lituanian să aducă documentație în sprijinul afirmațiilor făcute în timpul vizitei delegației LIBE, conform cărora concluziile „categorice” ale anchetei judiciare sunt că „niciun deținut nu a fost reținut în centrele din Proiectele nr. 1 și nr. 2 din Lituania”;
15. ia act de ancheta penală lansată în Regatul Unit în ceea ce privește predările în Libia și salută decizia de a continua investigația mai amplă privind responsabilitatea Regatului Unit în programul CIA după închiderea anchetei; invită Regatul Unit să realizeze această investigație în mod transparent și adecvat, permițând participarea efectivă a victimelor și a societății civile;
16. recunoaște faptul că anchetele statelor membre trebuie să se bazeze pe dovezi judiciare solide și pe respectarea sistemelor judiciare naționale și a legislației UE, nu numai pe

speculațiile mass-mediei și ale opiniei publice;

17. invită statele membre, cum ar fi Finlanda, Danemarca, Portugalia, Italia, Regatul Unit, Germania, Spania, Irlanda, Grecia, Cipru, România și Polonia, care au fost menționate în raportul Comisiei temporare, să dezvăluie toate informațiile necesare cu privire la toate avioanele suspecte asociate cu CIA și cu teritoriul lor; invită toate statele membre să respecte dreptul la libertatea de informare și să răspundă în mod adecvat la solicitările de acces la informații; își exprimă preocuparea, în acest context, cu privire la faptul că cele mai multe state membre, cu excepția Danemarcei, Finlandei, Germaniei, Irlandei și Lituaniei, nu au răspuns în mod adecvat solicitărilor organizației Reprieve și Acces Info Europa de a furniza accesul la informații în scopul investigațiilor în cazurile de predări extraordinare;
18. îndeamnă statele membre să revizuiască orice dispoziții sau interpretări care ar putea favoriza tortura, precum avizul juridic al lui Michael Wood (menționat în rezoluția Parlamentului din 14 februarie 2007, menționată mai sus), care, sfidând jurisprudența internațională, susține că primirea și utilizarea informațiilor obținute prin tortură sunt legitime, cu condiția de a nu fi direct responsabil (ceea ce motivează și justifică externalizarea torturii);
19. invită statele membre ale UE să semneze și să ratifice Convenția internațională pentru protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate;
20. invită statele membre, în contextul cooperării sporite și al schimbului de informații dintre serviciile de informații secrete și agențiile de securitate, să asigure un control democratic deplin al respectivelor agenții și al activităților derulate de acestea, printr-o supraveghere parlamentară internă, executivă, judiciară și independentă adecvată, de preferință realizată de comisii parlamentare specializate, cu atribuții și competențe largite, abilitate inclusiv să solicite informații, și cu resurse de cercetare și anchetare suficiente pentru a putea examina nu numai chestiuni legate de politici, administrație și finanțe, ci și de activitatea operațională a respectivelor agențiilor;

Răspunsul instituțiilor UE

21. consideră că este esențial ca UE să condamne toate practicile abuzive în lupta împotriva terorismului, inclusiv acele acțiuni comise pe teritoriul său, nu numai pentru ca UE să poată fi la înălțimea valorilor sale, ci și pentru a le putea apăra în mod credibil în parteneriatele sale externe;
22. reamintește faptul că Consiliul nu și-a cerut niciodată scuze în mod oficial pentru încălcarea principiului consacrat în tratatele de cooperare loială dintre instituțiile Uniunii atunci când a încercat să inducă în eroare Parlamentul, furnizându-i versiuni scurtate în mod intenționat ale proceselor-verbale ale reuniunilor COJOUR (Grupul de lucru al Consiliului pentru dreptul internațional public) și COTRA (Grupul de lucru al Consiliului pentru relațiile transatlantice) cu înalți funcționari americani; așteaptă scuze din partea Consiliului;
23. se așteaptă de la Consiliu să emită în sfârșit o declarație care să recunoască implicarea statelor membre în programul CIA și dificultățile întâmpinate de statele membre în cadrul

anchetelor;

24. invită Consiliul să își ofere tot sprijinul în procesele de aflare a adevărului și de asumare a răspunderii din statele membre, prin abordarea în mod oficial a problemei în cadrul reuniunilor JAI, prin împărtășirea tuturor informațiilor, prin oferirea de sprijin în anchete și, în special, prin aprobarea solicitărilor de acces la documente;
25. invită Consiliul să organizeze audieri împreună cu agențiile de securitate relevante ale UE, în special cu Europol, Eurojust și coordonatorul UE pentru combaterea terorismului în vederea clarificării cunoștințelor lor cu privire la implicarea statelor membre în programul CIA și reacția UE; invită, de asemenea, Consiliul să propună măsuri de protecție, astfel încât să garanteze respectarea drepturilor omului în cadrul schimbului de informații, precum și delimitarea strictă a rolurilor între activitățile informaționale și cele de aplicare a legii, astfel încât serviciile de informații să nu aibă dreptul de a-și asuma competențe de arestare și detenție, și să prezinte un raport Parlamentului în termen de un an;
26. invită Consiliul să încurajeze statele membre să facă schimb de bune practici cu privire la supravegherea parlamentară și judiciară a serviciilor secrete, implicând parlamentele naționale și Parlamentul European în acest efort;
27. invită din nou Consiliul și statele membre să nu se bazeze pe garanții diplomatice inaplicabile pentru a extrăda sau deporta persoanele considerate ca amenințare a securității naționale, în cazul în care există un risc real ca aceste persoane să fie supuse torturii sau relelor tratamente sau să fie judecate pe baza unor dovezi obținute în acest mod;
28. invită autoritățile competente să nu invoce secretul de stat în legătură cu cooperarea internațională a agențiilor de informații pentru a bloca procesul de asumare a răspunderii și căile de recurs și insistă asupra faptului că numai motivele autentice de securitate națională pot justifica secretul asupra căruia prevalează, în orice caz, obligațiile nederogabile privind drepturile fundamentale, precum interzicerea absolută a torturii;
29. îndeamnă autoritățile competente să se asigure că se face o distincție clară între activitățile serviciilor de informații și ale agențiilor de securitate, pe de o parte, și agențiile de punere în aplicare a legislației, pe de altă parte, pentru a asigura menținerea principiului general „*nemo iudex in sua causa*”;
30. subliniază faptul că, în urma anchetei sale care a stat la baza rezoluțiilor Parlamentului din 14 februarie 2007 și din 19 februarie 2009, Comisia temporară a PE a dezvăluit modurile în care procedurile de autorizare și control al avioanelor civile care survolează spațiul aerian al statelor membre sau care aterizează pe teritoriul acestora sunt extrem de deficitare, putând să fie, prin urmare, nu numai abuzate în contextul „predărilor extraordinare” ale CIA, ci și evitate cu ușurință de orice operatori din domeniul crimei organizate, inclusiv de rețelele de teroriști; reamintește, de asemenea, competența UE în domeniul securității și siguranței transporturilor și recomandarea adresată de Parlament Comisiei de a reglementa și monitoriza gestionarea spațiului aerian, a aeroporturilor și a zborurilor necomerciale la nivelul UE; prin urmare, invită UE și statele sale membre să nu mai amâne revizuirea amănunțită a punerii în aplicare a Convenției privind aviația civilă internațională (Convenția de la Chicago) în ceea ce privește autorizarea și inspectarea aeronavelor civile care survolează spațiul aerian al statelor membre sau aterizează pe

teritoriul acestora pentru a garanta consolidarea securității și efectuarea unor controale sistematice, impunând identificarea anticipată a pasagerilor și a echipajului și asigurând că toate zborurile clasificate drept „zboruri de stat” (care sunt excluse din domeniul de aplicare al Convenției de la Chicago) primesc o autorizare prealabilă și adecvată; reamintește, de asemenea, recomandarea Parlamentului cu privire la punerea eficientă în aplicare de către statele membre a Convenției de la Tokyo referitoare la infracțiuni și la anumite acte săvârșite la bordul aeronavelor;

31. ia act de inițiativele Comisiei ca răspuns la recomandările Parlamentului; regretă totuși că acestea nu au făcut parte dintr-o agendă și dintr-o strategie mai amplă, pentru a asigura asumarea răspunderii în ceea ce privește încălcările drepturilor omului săvârșite în contextul programului CIA, precum și compensațiile și reparațiile necesare pentru victime;
32. invită Comisia să investigheze dacă dispozițiile UE, în special cele privind azilul și cooperarea judiciară, au fost încălcate prin colaborarea cu programul CIA;
33. invită Comisia să faciliteze și să susțină asistența juridică reciprocă care să respecte drepturile omului, cooperarea judiciară dintre autoritățile de anchetă și cooperarea dintre avocații implicați în activitatea de responsabilizare în statele membre, și, în special, să se asigure că se operează un schimb de informații importante și să promoveze utilizarea eficientă a tuturor instrumentelor și resurselor UE disponibile;
34. invită Comisia să adopte un cadru în termen de un an, inclusiv cerințe de raportare pentru statele membre, de monitorizare și sprijinire a proceselor naționale de asumare a răspunderii, inclusiv orientări cu privire la anchete, care să respecte drepturile omului și să se bazeze pe standarde elaborate de Consiliul Europei și ONU;
35. invită Comisia, în contextul deficiențelor instituționale evidențiate în cadrul programului CIA, să adopte măsuri care să vizeze consolidarea capacității UE de a preveni și corecta încălcările drepturilor omului la nivelul UE și să asigure consolidarea rolului Parlamentului;
36. invită Comisia să ia în considerare posibilitatea de a propune măsuri pentru cooperarea și schimbul permanent de informații între Parlamentul European și comisiile parlamentare pentru supravegherea serviciilor de informații și a agențiilor de securitate din statele membre ale Uniunii Europene, în cazurile care serviciile de informații și agențiile de securitate ale statelor membre au derulat acțiuni comune pe teritoriul Uniunii Europene;
37. invită Comisia să prezinte propuneri pentru elaborarea unor măsuri de supraveghere democratică a activităților transfrontaliere ale serviciilor de informații, în contextul politicilor UE de combatere a terorismului; intenționează să își folosească pe deplin competențele parlamentare pentru controlul politicilor de combatere a terorismului, în conformitate cu recomandările elaborate de departamentul de studii al Parlamentului (PE453.207);
38. invită Ombudsmanul European să ancheteze cazurile în care Comisia, Consiliul și agențiile de securitate ale UE, în special Europol și Eurojust, nu au respectat drepturile fundamentale și principiile bunei administrări și ale cooperării loiale în cadrul

răspunsurilor oferite de acestea la recomandările TDIP;

39. invită UE să se asigure că propriile obligații internaționale sunt respectate pe deplin și că politicile și instrumentele UE de politică externă, cum ar fi orientările privind tortura și dialogurile cu privire la drepturile omului sunt puse în practică pe deplin, astfel încât UE să fie în măsură să solicite aplicarea riguroasă a clauzelor privind drepturile omului din toate acordurile internaționale pe care le semnează și să solicite aliaților săi majori, cum ar fi Statele Unite, să respecte propria legislație națională și cea internațională;
40. reafirmă faptul că lupta internațională împotriva terorismului și cooperarea internațională bilaterală sau multilaterală în acest domeniu, inclusiv ca parte a NATO sau între serviciile de informații și agențiile de securitate, trebuie realizate numai cu respectarea deplină a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cu o supraveghere democratică și judiciară adecvată; invită statele membre ale UE, Comisiei, Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și Consiliului să asigure că aceste principii sunt aplicate în relațiile lor externe și insistă asupra faptului că aceștia ar trebui să realizeze o evaluare aprofundată a situației omologilor lor din perspectiva drepturilor omului înainte de a încheia orice acord, în special cu privire la cooperarea informațională și la schimbul de informații, să revizuiască acordurile existente în cazul în care omologii nu respectă drepturile omului și să informeze Parlamentul European cu privire la concluziile acestor evaluări;
41. îndeamnă ca interferența serviciilor secrete speciale străine în chestiuni legate de suveranitatea statelor membre ale Uniunii Europene să fie evitată pe viitor și ca lupta împotriva terorismului să se deruleze respectând pe deplin drepturile omului, libertățile fundamentale, democrația și statul de drept;
42. reamintește că Protocolul opțional la Convenția ONU împotriva torturii solicită crearea de sisteme de monitorizare care să acopere toate situațiile referitoare la privarea de libertate și subliniază faptul că aderarea la acest instrument internațional sporește nivelul protecției; încurajează cu fermitate țările partenere ale UE să ratifice Protocolul opțional, să creeze mecanisme de prevenire naționale independente în conformitate cu principiile de la Paris și să ratifice Convenția internațională pentru protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate;
43. își reafirmă solicitarea, în temeiul dreptului internațional și, în special, în temeiul articolului 12 din Convenția ONU împotriva torturii, adresată tuturor statelor care se confruntă cu alegații credibile să depună toate eforturile posibile pentru furnizarea clarificărilor necesare și, în cazul în care indiciile persistă, să desfășoare investigații și anchete minuțioase în legătură cu toate presupusele acte de predare extraordinară, închisori secrete, tortură și alte încălcări grave ale drepturilor omului, astfel încât să stabilească adevărul și, dacă este necesar, să determine responsabilitatea, să asigure asumarea responsabilității și să împiedice impunitatea, inclusiv prin aducerea persoanelor în fața justiției, în cazul în care există dovezi de răspundere penală; solicită ÎR/VP și statelor membre ale UE să adopte, în acest sens, toate măsurile necesare pentru a da curs adecvat studiului comun al ONU cu privire la practicile mondiale în legătură cu detenția secretă în contextul combaterii terorismului, îndeosebi cu privire la scrisorile de monitorizare trimise la 21 octombrie 2011 de reprezentanții speciali mandatați în acest

sens unui număr de 59 de state, solicitând guvernelor acestora o actualizare a stadiului de aplicare a recomandărilor din cadrul acestui studiu;

44. invită UE să se asigure că statele sale membre, asociații și partenerii săi (în special cei care intră în sfera Acordului de la Cotonou) care au acceptat să găzduiască foști deținuți de la Guantánamo, să le acorde, în mod real, sprijin deplin pentru asigurarea condițiilor de trai și pentru facilitarea integrării în societate, tratament medical, inclusiv recuperare psihologică, acces la documente de identitate și de călătorie, posibilitatea exercitării dreptului de reunificare a familiei și toate celelalte drepturi fundamentale conferite persoanelor în regim de azil politic;
45. este preocupat îndeosebi de procedura desfășurată de o comisie militară a SUA cu privire la Abd al-Rahim al-Nashiri care, în cazul în care ar fi condamnat, ar putea fi supus pedepsei cu moartea; invită autoritățile US să elimine posibilitatea de a impune pedeapsa cu moartea pentru dl al-Nashiri și își reafirmă opoziția sa de lungă durată față de pedeapsa cu moartea în toate cazurile și în toate circumstanțele; ia act de faptul că din 6 mai 2011, cazul dl al-Nashiri a fost înaintat Curții Europene pentru drepturile omului; invită autoritățile tuturor țărilor în care dl al-Nashiri a fost deținut să folosească toate mijloacele disponibile pentru a se asigura că acesta nu va fi supus pedepsei cu moartea; îndeamnă ÎR/VP să aducă în discuție cu prioritate cazul dlui al-Nashiri în dialogurile cu SUA, punând în aplicare orientările UE privind pedeapsa cu moartea;
46. reafirmă faptul că aplicarea deplină a clauzei privind drepturile omului din cadrul acordurilor cu țările terțe este fundamentală în relația dintre UE, statele membre ale acesteia și țările terțe și consideră că există o oportunitate reală de a reexamina modul în care guvernele europene au cooperat cu aparatele represive ale dictaturilor în numele combaterii terorismului; consideră, în acest sens, că politica europeană de vecinătate recent revizuită trebuie să sprijine ferm reforma din sectorul securității, care trebuie să asigure îndeosebi o separare clară între serviciile de informații și autoritățile responsabile cu aplicarea legii; invită SEAE, Consiliul și Comisia să consolideze cooperarea cu CPT și cu alte mecanisme relevante ale Consiliului Europei în ceea ce privește planificarea și aplicarea, în colaborare cu țările terțe, a proiectelor de asistență în materie de combatere a terorismului, precum și cu privire la toate formele de dialog cu țările terțe în acest domeniu;
47. invită guvernul fostei Republici iugoslave a Macedoniei să recunoască responsabilitatea și să asume răspunderea pentru răpirea, aparent din cauza identificării greșite, a lui Khaled el-Masri, care a condus la detenția ilegală și la presupusa tortură a acestuia; regretă lipsa de acțiune a procuraturii din Skopje în ceea ce privește desfășurarea unei anchete penale cu privire la reclamația dl el-Masri; ia act de faptul că acest caz a fost preluat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și că Marea Cameră a avut prima audiere la 16 mai 2012; consideră că presupusa atitudine a guvernului fostei Republici iugoslave a Macedoniei în acest caz nu este compatibilă cu principiile fondatoare ale UE privind drepturile fundamentale și statul de drept și că aceasta trebuie adusă în discuție în mod corespunzător de către Comisie în cadrul candidaturii fostei Republici iugoslave a Macedoniei în vederea aderării la UE;
48. invită NATO și autoritățile SUA să-și desfășoare propriile anchete, să coopereze

îndeaproape cu anchetele parlamentare și judiciare ale UE și ale statelor membre cu privire la aceste aspecte¹, inclusiv, dacă este cazul, prin răspunsuri prompte la solicitările de asistență juridică reciprocă, să dezvăluie informații cu privire la programele de predări extraordinare și alte practici care încalcă drepturile omului și drepturile fundamentale și să furnizeze reprezentanților juridici ai suspectilor toate informațiile care le sunt necesare pentru a-și apăra clienții; solicită confirmarea faptului că toate acordurile NATO și NATO-UE și alte acorduri transatlantice respectă drepturile fundamentale;

49. salută inițiativele societății civile din SUA privind înființarea, în 2010, a unui grup operativ bipartit independent care să examineze politica și acțiunile guvernului SUA referitoare la prinderea, detenția și urmărirea penală a „suspecților de terorism” și deținerile în custodia SUA din timpul administrațiilor Clinton, Bush și Obama;
50. invită Statele Unite, având în vedere rolul esențial al parteneriatului transatlantic și calitatea de lider a Statelor Unite în acest domeniu, să investigheze pe deplin și să asigure responsabilizarea în legătură cu orice tip de abuzuri pe care le-a practicat, să asigure respectarea deplină a legislației interne și internaționale în domeniu în vederea eliminării găurilor negre juridice, să încheie procesele militare, să aplice pe deplin dreptul penal în cazul suspecților de terorism și să restabilească revizuirea politicilor de detenție și habeas corpus, procesului echitabil, libertatea de a nu fi supus torturii și nediscriminarea între cetățenii străini și cei ai Statelor Unite;
51. invită președintele Obama să își onoreze promisiunea făcută în ianuarie 2009 de a închide centrul de detenție din Golful Guantánamo, pentru a permite tuturor deținuților care nu vor fi puși sub acuzare să se reîntoarcă în țara lor de origine sau într-o altă țară sigură cât mai curând posibil, și să îi judece fără întârziere pe acei deținuți de la Guantánamo împotriva cărora există suficiente probe admisibile, prin intermediul unei audieri echitabile și publice, desfășurate de tribunal independent și imparțial, iar în cazul în care sunt condamnați, să asigure că aceștia sunt încarcerați în Statele Unite, în conformitate cu normele și principiile internaționale în vigoare; solicită, de asemenea, o investigație referitoare la încălcarea drepturilor omului la Guantánamo și clarificarea responsabilităților;
52. solicită ca deținuților care nu sunt pasibili de a fi acuzați, însă nu pot fi repatriați din cauza unui risc real de tortură sau persecutare în țara lor de origine, să li se ofere oportunitatea relocării în Statele Unite sub protecție umanitară și să li se acorde despăgubiri², și solicită statelor membre ale UE să fie dispuse, de asemenea, să găzduiască astfel de foști deținuți de la Guantánamo;
53. invită autoritățile SUA să anuleze competența de detenție pe perioadă nedeterminată în absența unei acuzații sau a unui proces, stabilită în temeiul Legii de autorizare privind apărarea națională (NDAA);
54. invită Conferința președinților de delegație să asigure inițierea unor dialoguri parlamentare cu privire la protejarea drepturilor fundamentale în contextul combaterii

¹ A se vedea, printre altele, Rezoluția Parlamentului din 9 iunie 2011, menționată mai sus.

² A se vedea punctul 3 din rezoluția Parlamentului din 4 februarie 2009, menționată mai sus.

terrorismului, pe baza și ca urmare a concluziilor studiului comun al ONU cu privire la practicile mondiale în legătură cu detenția secretă în contextul combaterii terorismului și al sintetizării de către ONU a bunelor practici cu privire la cadrele și măsurile juridice și instituționale care asigură respectarea drepturilor omului prin intermediul agențiilor de informații, în contextul combaterii terorismului, inclusiv supravegherea acestora;

55. se angajează să dedice următoarea sa reuniune parlamentară comună cu parlamentele naționale revizuirii rolului parlamentelor în asigurarea răspunderii în încălcările drepturilor omului în contextul programului CIA, precum și promovării unei cooperări mai solide și a unor schimburi periodice între organismele naționale de supraveghere responsabile cu controlul serviciilor de informații, în prezența autorităților naționale, a instituțiilor și a agențiilor UE competente;
56. este hotărât să continue îndeplinirea mandatului ce i-a fost încredințat de către Comisia temporară, în temeiul articolelor 2, 6 și 7 din TUE; încredințează Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, precum și Subcomisiei pentru drepturile omului sarcina de a se adresa Parlamentului în plen cu privire la această chestiune la un an după adoptarea acestei rezoluții; consideră că este esențial să se evalueze în prezent măsura în care recomandările adoptate de Parlamentul European au fost urmate și să se analizeze motivul pentru care acestea nu au fost urmate, dacă este cazul;
57. solicită Consiliului, Comisiei, Ombudsmanului European, guvernelor și parlamentelor statelor membre, ale statelor candidate și ale țărilor asociate, precum și Consiliului European, NATO, Organizației Națiunilor Unite și Guvernului și celor două Camere ale Congresului Statelor Unite ale Americii să informeze Parlamentul cu privire la orice evoluții care ar putea avea loc în domeniile care fac obiectul raportului;
58. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Ombudsmanului European, guvernelor și parlamentelor statelor membre, ale statelor candidate și ale țărilor asociate, precum și Consiliului European, NATO, Organizației Națiunilor Unite și Guvernului și celor două Camere ale Congresului Statelor Unite ale Americii.

6.7.2012

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI EXTERNE

destinat Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

referitor la presupusul transport și deținerea ilegală de prizonieri de către CIA în țările europene: monitorizarea raportului Comisiei TDIP a PE (2012/2033(INI))

Raportoare pentru aviz: Sarah Ludford (*)

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

SUGESTII

Comisia pentru afaceri externe recomandă Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- A. întrucât Uniunea Europeană este întemeiată pe angajamentul față de democrație, statul de drept, drepturile omului și libertățile fundamentale, respectarea demnității umane și a dreptului internațional, nu numai în ceea ce privește politicile sale interne, ci și în ce privește dimensiunea sa externă; întrucât angajamentul UE față de drepturile omului, întărit prin intrarea în vigoare a Cartei drepturilor fundamentale a UE și prin procesul de aderare la CEDO, trebuie să se reflecte în toate domeniile de politici pentru ca politica UE în materie de drepturile omului să devină eficientă și credibilă;
- B. întrucât instrumentele ce reglementează politica externă și de securitate comună a UE (PESC) includ Declarația Universală a Drepturilor Omului, Convenția internațională cu privire la drepturile civile și politice a ONU (ICCPR) și cele două protocoale opționale ale sale, Convenția împotriva torturii (CAT) și protocolul opțional la aceasta, precum și Convenția europeană a drepturilor omului, Carta drepturilor fundamentale a UE și Convenția europeană pentru prevenirea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante care, împreună, nu numai că dispun interzicerea absolută a torturii, dar și impun obligația de a ancheta acuzațiile de tortură și de a prevedea căi de atac și despăgubiri; întrucât orientările UE cu privire la tortură oferă cadrul pentru eforturile UE „de a preveni și eradică tortura și maltratarea peste tot în lume”;
- C. întrucât detenția secretă, care este o formă de dispariție forțată, poate fi considerată crimă împotriva umanității în cazul în care este practică pe scară largă și în mod sistematic; întrucât stările de urgență și lupta împotriva terorismului constituie un mediu propice detenției secrete;

- D. întrucât, pentru a asigura promovarea dreptului internațional și respectarea drepturilor omului, toate acordurile de asociere, comerciale și de cooperare conțin clauze privind drepturile omului, și întrucât UE întreține, de asemenea, dialoguri politice cu țările terțe pe baza orientărilor privind drepturile omului, care includ combaterea pedepsei cu moartea și a torturii; întrucât, în cadrul Instrumentului European pentru Democrație și Drepturile Omului (IEDDO), UE sprijină organizațiile societății civile care luptă împotriva torturii și sprijină reabilitarea victimelor torturii;
- E. întrucât studiul comun al ONU cu privire la practicile globale în legătură cu detenția secretă în contextul combaterii terorismului (A/HRC/13/42), realizat de Raportorul special pentru promovarea și protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în lupta împotriva terorismului, de Raportorul special pentru tortură și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, de Grupul de lucru pentru detenția arbitrară și de Grupul de lucru pentru disparițiile forțate sau involuntare a indicat că utilizarea centrelor secrete de detenție pe teritoriul unor state membre ale UE face parte din programul CIA și s-au trimis statelor membre scrisori de monitorizare în vederea solicitării de informații suplimentare după cum se detaliază în rapoartele de comunicare a procedurilor speciale, inclusiv cel din 23 februarie 2012 (A/HRC/19/44);
- F. întrucât relațiile UE-SUA se bazează pe un parteneriat solid și pe cooperarea în multe domenii, pe baza unor valori comune împărtășite ale democrației, ale statului de drept și ale drepturilor fundamentale; întrucât UE și Statele Unite și-au consolidat angajamentul în lupta împotriva terorismului de la atacurile teroriste din 11 septembrie 2001, în special prin Declarația comună privind contra-terorismul din 3 iunie 2010, dar întrucât este necesar să se asigure respectarea în practică a angajamentelor asumate și să se depășească divergențele dintre politicile UE și ale SUA în lupta împotriva terorismului;
- G. întrucât, în decembrie 2011, autoritățile SUA au aprobat Legea de autorizare privind apărarea națională (NDAA), care codifică dispoziții referitoare la detenția pe perioade nedeterminate a persoanelor suspecte de a fi implicate în activități teroriste pe teritoriul SUA și subminează dreptul la proceduri corecte și la un proces echitabil; întrucât sfera de aplicare a NDAA face obiectul unei acțiuni în justiție;
- H. întrucât, la 22 ianuarie 2009, președintele Obama a semnat trei decrete prezidențiale: de interdicere a torturii în cursul interogatoriilor, de înființare a unui grup operativ interagenții pentru revizuirea sistematică a politicilor și procedurilor privind detenția, precum și de revizuire a tuturor cazurilor și de închidere a centrului din Guantánamo;
- I. întrucât, cu toate acestea, din cauza opoziției puternice exprimate de Congresul SUA, centrul de la Guantánamo nu a fost, încă, închis; întrucât, pentru a grăbi închiderea acestuia, SUA au solicitat statelor membre ale UE să preia în găzduire deținuții de la Guantánamo; întrucât Înalțul Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului și-a exprimat dezamăgirea profundă cu privire la faptul că penitenciarul de la Guantánamo nu a fost închis și la consolidarea unui sistem de detenție arbitrară;
- J. întrucât deținuții de la Guantánamo încă sunt judecați de tribunale militare, îndeosebi în urma deciziei din 7 martie 2011 a președintelui SUA de a semna decretul prezidențial care anulează interdicția, dată pe doi ani, cu privire la deschiderea de noi procese militare și a legii din 7 ianuarie 2012 care interzice transferarea deținuților de la Guantánamo pe

teritoriul SUA pentru proces,

- K. întrucât Parlamentul European a solicitat în repetate rânduri ca lupta împotriva terorismului să respecte pe deplin demnitatea umană, drepturile omului și libertățile fundamentale, inclusiv în cadrul cooperării internaționale în domeniu, în temeiul Convenției europene a drepturilor omului, Cartei drepturilor fundamentale a UE, constituțiilor naționale și legislațiilor naționale privind drepturile fundamentale și, foarte recent, a reiterat această solicitare în raportul său referitor la politica UE de combatere a terorismului în care a precizat, de asemenea, că respectul față de drepturile omului constituie o condiție prealabilă pentru asigurarea eficienței politicii;
- L. întrucât, deși UE și-a demonstrat angajamentul cu privire la evitarea complicității în activitățile de tortură prin Regulamentul (CE) nr. 1236/2005¹ al Consiliului, modificat ultima dată în decembrie 2011², care interzice comerțul cu bunurile susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante, trebuie depuse în continuare eforturi pentru asigurarea unei sfere de acțiune cuprinzătoare;
- M. întrucât autorizarea, numai pe baza asigurărilor pe cale diplomatică, a extrădării sau a deportării unei persoane într-o țară în care există motive semnificative care să indice faptul că persoana respectivă ar putea fi în pericol de a fi expusă torturii sau maltratării, contravine legislației internaționale, legislației europene UE, constituțiilor naționale și legislațiilor statelor membre care interzic în mod absolut tortura³;
- N. întrucât Parlamentul European a condamnat în mod ferm, de repetate ori, practicile ilegale ce includ „predările extraordinare”, răpirea, detenția fără proces, dispariția, închisorile secrete și tortura și a solicitat investigații cuprinzătoare privind orice presupusă implicare a unor state membre în colaborarea cu autoritățile Statelor Unite, în special cu CIA și implicând teritoriul UE;
- O. întrucât este posibil ca comiterea de acte ilegale pe teritoriul UE să fi devenit posibilă în contextul înțelegerilor multilaterale ale NATO sau al acordurilor bilaterale;
1. reamintește faptul că strategiile de contracarare a terorismului pot fi eficiente numai dacă sunt realizate strict în conformitate cu obligațiile privind drepturile omului și în special dreptul la un proces echitabil;
 2. reiterează condamnarea practicilor privind predările extraordinare, închisorile secrete și tortura, care sunt interzise în conformitate cu legislația națională și internațională care prevede respectarea drepturilor omului și care încalcă, printre altele, drepturile la libertate, siguranță, dreptul la un tratament uman, la libertatea de a nu fi supus torturii, dreptul de a nu fi returnat, dreptul la prezumția de nevinovăție, la un proces echitabil, la consiliere juridică și la protecție egală în temeiul legii;

¹ JO L 200, 30.7.2005, p. 1.

² JO L 338, 21.12.2011, p. 31.

³ Articolul 5 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, articolul 7 din Convenția internațională cu privire la drepturile civile și politice, articolul 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) și jurisprudența aferentă, precum și articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

3. consideră că este esențial ca UE să condamne orice practici abuzive săvârșite în lupta împotriva terorismului, inclusiv pe cele comise pe teritoriul său, astfel încât UE să fie în măsură nu numai să fie la înălțimea valorilor sale, ci și să le poată susține în mod credibil în parteneriatele sale externe;
4. reiterează faptul că aplicarea deplină a clauzei privind drepturile omului din cadrul acordurilor este fundamentală în relațiile dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și țările terțe, pe de altă parte și consideră că este momentul potrivit pentru reexaminarea modului în care guvernele europene au cooperat cu aparatele de presiune ale dictaturilor în numele combaterii terorismului; consideră, în acest sens, că politica europeană de vecinătate recent revizuită trebuie să sprijine ferm reforma din sectorul securității, care trebuie să asigure, îndeosebi, o separare clară între serviciile de informații și autoritățile responsabile cu aplicarea legii; solicită SEAE, Consiliului și Comisiei să-și intensifice cooperarea cu Comitetul European pentru Prevenirea Torturii și cu alte mecanisme competente ale Consiliului Europei în ceea ce privește planificarea și implementarea, în colaborare cu țările terțe, a proiectelor de asistență în materie de combatere a terorismului, precum și cu privire la toate formele de dialog cu țările terțe în acest domeniu;
5. își reiterează solicitarea, în temeiul dreptului internațional și, în special, în temeiul articolului 12 din Convenția împotriva torturii, adresată tuturor statelor care se confruntă cu acuzații credibile, să depună toate eforturile posibile pentru furnizarea clarificărilor necesare și, în cazul în care există indicii, să desfășoare investigații și anchete minuțioase în legătură cu toate presupusele acte de predare extraordinară, închisori secrete, tortură și alte încălcări grave ale drepturilor omului, pentru a stabili adevărul și, dacă este necesar, pentru a stabili cine este răspunzător, pentru a asigura responsabilizarea și a evita impunitatea, incluzând aducerea persoanelor în fața justiției, în cazul în care există dovezi de răspundere penală; solicită, în acest sens, ÎR/VP și statelor membre ale UE să adopte toate măsurile necesare pentru a da curs în mod corespunzător studiului comun al ONU cu privire la practicile globale în ce privește detenția secretă în contextul combaterii terorismului, îndeosebi cu privire la scrisoarea de monitorizare trimisă la 21 octombrie 2011 de reprezentanții speciali mandatați în acest sens unui număr de 59 de state, solicitând guvernelor acestora o actualizare a stadiului de aplicare a recomandărilor din cadrul acestui studiu;
6. invită NATO și autorităților Statelor Unite să realizeze propriile investigații, să colaboreze îndeaproape cu anchetele parlamentare sau judiciare ale UE și ale statelor membre cu privire la aceste aspecte¹, inclusiv, după caz, prin oferirea unui răspuns prompt la solicitările de asistență judiciară reciprocă, să prezinte informații privind programele de predări extraordinare și alte practici care încalcă drepturile omului și libertățile fundamentale și să prezinte reprezentanților juridici ai persoanelor suspectate toate informațiile necesare pentru apărarea clienților acestora; solicită confirmarea faptului că toate acordurile NATO și NATO-UE, precum și celelalte acorduri transatlantice sunt în conformitate cu drepturile fundamentale;

¹ A se vedea, printre altele, rezoluția Parlamentului European din 9 iunie 2011 referitoare la Guantánamo: o condamnare iminentă la pedeapsa cu moartea (P7_TA(2011)0271).

7. salută inițiativele societății civile din SUA privind înființarea, în 2010, a unui grup operativ bipartit independent care să examineze politicile și acțiunile guvernului SUA referitoare la prinderea, detenția și urmărirea penală a „suspecților de terorism” și deținerile în închisorile SUA din timpul administrațiilor Clinton, Bush și Obama;
8. solicită autorităților competente să nu invoce secretul de stat în legătură cu cooperarea privind informațiile internaționale în vederea blocării asumării răspunderii și a despăgubirilor și insistă asupra faptului că numai motive veritabile ce țin de securitatea națională pot justifica secretul asupra căruia prevalează, în orice caz, obligațiile nederogabile privind drepturile fundamentale precum interzicerea absolută a torturii;
9. solicită UE să se asigure că propriile obligații internaționale sunt respectate pe deplin și că politicile și instrumentele sale de politică externă, cum ar fi orientările privind tortura și dialogurile cu privire la drepturile omului sunt puse în aplicare pe deplin, astfel încât UE să fie în măsură să solicite implementarea riguroasă a clauzelor privind drepturile omului din toate acordurile internaționale pe care le semnează și să solicite aliaților săi majori, cum ar fi Statele Unite, să respecte propria legislație națională și cea internațională;
10. reamintește că Protocolul opțional la Convenția ONU împotriva torturii solicită crearea de sisteme de monitorizare care să acopere toate situațiile referitoare la privarea de libertate și insistă asupra faptului că aderarea la acest instrument internațional sporește nivelul protecției; încurajează cu fermitate țările partenere ale UE să ratifice Protocolul opțional și să creeze mecanisme de prevenire naționale independente în conformitate cu principiile de la Paris și să ratifice Convenția internațională pentru protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate;
11. solicită autorităților fostei Republici iugoslave a Macedoniei (FYROM) să clarifice problema responsabilității și să asigure asumarea răspunderii pentru răpirea lui Khaled el-Masri, aparent din cauza unor erori de identificare, pentru detenția ilegală și presupusele torturi la care acesta a fost supus; deplânge faptul că Parchetul din Skopje nu a demarat nicio anchetă judiciară referitoare la plângerea înaintată de dl El-Masri; observă că CEDO a preluat acest caz și că Marea Cameră a avut prima audiere la 16 mai 2012; consideră că presupusa atitudine a guvernului FYROM în acest caz nu este compatibilă cu principiile fondatoare ale UE privind drepturile fundamentale și statul de drept și că trebuie aduse în discuție de către Comisie în cadrul procesului de aderare a fostei Republici iugoslave a Macedoniei la UE;
12. este preocupat îndeosebi de procedura desfășurată de o comisie militară a SUA cu privire la Abd al-Rahim al-Nashiri care, în cazul în care ar fi condamnat, ar putea fi supus pedepsei cu moartea; solicită autorităților SUA să excludă impunerea pedepsei cu moartea în cazul dlui al-Nashiri și reiterează opoziția sa de lungă durată față de pedeapsa cu moartea indiferent de caz și de circumstanțe; observă că cazul dlui al-Nashiri se află în fața Curții Europene a Drepturilor Omului de la 6 mai 2011; invită autoritățile din orice țară în care dl al-Nashiri a fost deținut să utilizeze toate mijloacele disponibile pentru a asigura că acesta nu va fi supus pedepsei cu moartea; îndeamnă VP/ÎR să aducă în discuție cu prioritate cazul dlui al-Nashiri în dialogurile cu SUA în cadrul aplicării orientărilor UE privind pedeapsa cu moartea;
13. reafirmă faptul că lupta internațională împotriva terorismului și cooperarea internațională

bilaterală sau multilaterală în acest domeniu, inclusiv în cadrul NATO sau între serviciile de informații și agențiile de securitate, trebuie realizate numai cu respectarea deplină a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cu o supraveghere democratică și judiciară adecvată; solicită statelor membre ale UE, Comisiei, Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și Consiliului să asigure că aceste principii sunt aplicate în relațiile lor externe și insistă asupra faptului că aceștia ar trebui să realizeze o evaluare aprofundată a acțiunilor anterioare ale omologilor lor în materie de drepturile omului înainte de a încheia orice nou acord, în special în materie de cooperare în domeniul informațiilor și schimburi de informații, ar trebui să revizuiască acordurile existente în cazul în care omologii respectivi nu respectă drepturile omului și să informeze Parlamentul European cu privire la concluziile acestor evaluări și revizuirii;

14. reiterează solicitarea sa adresată Consiliului vizând excluderea, ca temei pentru extrădări sau deportări ale persoanelor considerate a constitui amenințări pentru securitatea națională, a asigurărilor pe cale diplomatică, ce nu pot fi aplicate, în cazul în care există un risc real ca persoanele în cauză să fie expuse torturii sau maltratării sau să fie judecate pe baza unor dovezi obținute în acest mod;
15. îndeamnă autoritățile competente să se asigure că se face o distincție clară între activitățile serviciilor de informații și ale agențiilor de securitate, pe de o parte, și agențiile de aplicare a legii, pe de altă parte, pentru a asigura menținerea principiului general „nemo iudex in sua causa”;
16. subliniază faptul că Comisia temporară a PE care desfășoară ancheta care a stat la baza rezoluțiilor sale din 14 februarie 2007 și din 19 februarie 2009 a expus faptul că procedurile de autorizare și control al avioanelor civile care survolează spațiul aerian al statelor membre sau care aterizează pe teritoriul acestora sunt extrem de deficitare, putând să fie, prin urmare, nu numai să facă obiectul unor abuzuri în contextul „predărilor extraordinare” ale CIA, ci și evitate cu ușurință de orice operatori din domeniul crimei organizate, inclusiv de rețelele de teroriști; reamintește, de asemenea, competența UE în domeniul securității și siguranței transporturilor și recomandarea adresată de Parlamentul European Comisiei de a reglementa și supraveghea gestionarea spațiului aerian, a aeroporturilor și a zborurilor necomerciale din UE; solicită, prin urmare, UE și statelor sale membre să nu mai amâne revizuirea amânunțită a punerii în aplicare a Convenției privind aviația civilă internațională (Convenția de la Chicago) în ceea ce privește autorizarea și inspectarea aeronavelor civile care survolează spațiul aerian sau aterizează pe teritoriul lor, pentru a garanta întărirea securității și efectuarea unor controale sistematice, impunând identificarea anticipată a pasagerilor și a echipajului și asigurând că toate zborurile clasificate drept „zboruri de stat” (care sunt excluse din domeniul de aplicare al convenției) primesc o autorizare prealabilă și adecvată; reamintește, de asemenea, recomandarea Parlamentului European cu privire la punerea eficientă în aplicare de către statele membre a Convenției de la Tokyo referitoare la infracțiuni și la anumite alte acte săvârșite la bordul aeronavelor;
17. solicită Conferinței președinților de delegație să asigure inițierea unor dialoguri parlamentare cu privire la protejarea drepturilor fundamentale în contextul combaterii terorismului pe baza și ca urmare a concluziilor studiului comun al ONU cu privire la practicile globale în legătură cu detenția secretă în contextul combaterii terorismului și al

sintetizării de către ONU a bunelor practici cu privire la cadrele și măsurile juridice și instituționale care asigură respectarea drepturilor omului prin intermediul agențiilor de informații în contextul combaterii terorismului, inclusiv supravegherea acestora;

18. solicită Statelor Unite, având în vedere rolul esențial al parteneriatului transatlantic și calitatea de lider a Statelor Unite în acest domeniu, să investigheze pe deplin și să asigure responsabilizarea în legătură cu orice tip de abuzuri pe care le-a practicat, să asigure că dreptul intern și dreptul internațional sunt pe deplin aplicate în vederea eliminării găurilor negre juridice, să pună capăt proceselor militare, să aplice pe deplin dreptul penal asupra suspecților de terorism și să restabilească revizuirea politicilor de detenție și habeas corpus, procedura corespunzătoare, libertatea de a nu fi supus torturii și nediscriminarea între străini și cetățenii Statelor Unite;
19. solicită președintelui Obama să își onoreze promisiunea făcută în ianuarie 2009 de a închide centrul Guantánamo, de a permite oricărui deținut care nu va fi pus sub acuzare să se întoarcă în țara sa de origine sau într-o altă țară sigură cât mai curând posibil, de a îi aduce în fața instanței pe deținuții de la Guantánamo împotriva cărora există suficiente probe admisibile, fără întârziere, prin intermediul unei audieri echitabile și publice din partea unui tribunal independent și imparțial, precum și, în cazul în care aceștia sunt condamnați, de a asigura că sunt încarcerați în Statele Unite în conformitate cu normele și principiile internaționale aplicabile; solicită, de asemenea, o investigație referitoare la încălcarea drepturilor omului la Guantánamo și clarificarea responsabilităților;
20. solicită autorităților SUA să anuleze competența de detenție pe perioadă nedeterminată în absența unei acuzații sau a unui proces, stabilită în temeiul NDAA;
21. solicită statelor membre ale UE să semneze și să ratifice Convenția ONU pentru protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate;
22. solicită ca deținuților care nu sunt pasibili de a fi acuzați, însă nu pot fi repatriați din cauza unui risc real de tortură sau persecutare în țara lor de origine, să li se ofere oportunitatea relocării în Statele Unite sub protecție umanitară și să li se acorde despăgubiri¹, și solicită statelor membre ale UE să fie dispuse, de asemenea, să găzduiască astfel de foști deținuți de la Guantánamo;
23. solicită UE să se asigure că statele sale membre, asociații și partenerii săi, în special cei în temeiul Acordului de la Cotonou, care au acceptat să găzduiască foști deținuți de la Guantánamo, acordă acestora, în mod real, sprijin deplin pentru asigurarea condițiilor de trai și pentru facilitarea integrării în societate, tratament medical, inclusiv recuperare psihologică, acces la documente de identitate și de călătorie, posibilitatea exercitării dreptului de reunificare a familiei și a tuturor celorlalte drepturi fundamentale recunoscute pentru persoanele aflate în regim de azil politic.

¹ A se vedea alineatul (3) din rezoluția Parlamentului European din 4 februarie 2009 referitoare la întoarcerea și reintegrarea deținuților aflați în centrul de detenție de la Guantánamo (P6_TA (2009)0045).

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	5.7.2012
Rezultatul votului final	+: 60 -: 3 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Pino Arlacchi, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Libor Rouček, Tokia Saïfi, Nikolaos Salavrakos, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Sir Graham Watson, Boris Zala
Membri supleanți prezenți la votul final	Charalampos Angourakis, Jean-Jacob Bicep, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Elisabeth Jeggle, Baroness Sarah Ludford, Carmen Romero López, Helmut Scholz, Indrek Tarand, Alejo Vidal-Quadras, Dominique Vlasto, Joachim Zeller
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Petru Constantin Luhan

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	10.7.2012
Rezultatul votului final	+: 50 -: 2 0: 5
Membri titulari prezenți la votul final	Jan Philipp Albrecht, Edit Bauer, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Simon Busuttil, Philip Claeyns, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Monika Flašíková Beňová, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu, Anthea McIntyre, Louis Michel, Claude Moraes, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Renate Sommer, Rui Tavares, Nils Torvalds, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka
Membri supleanți prezenți la votul final	Elena Oana Antonescu, Michael Cashman, Anna Maria Corazza Bildt, Leonidas Donskis, Dimitrios Droutsas, Lorenzo Fontana, Mariya Gabriel, Monika Hohlmeier, Hubert Pirker, Raúl Romeva i Rueda, Salvador Sedó i Alabart, Michèle Striffler
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Zita Gurmai, Nadja Hirsch, Elisabeth Jeggle